

**ΔΗΜΟΣ
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ**

**ΑΝΤΙΔΗΜΑΡΧΙΑ
ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ**

**ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΜΟΥΣΙΚΩΝ
ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΩΝ**

ΣΥΝΑΥΛΙΑ

**ΣΥΜΦΩΝΙΚΗ
ΟΡΧΗΣΤΡΑ
ΤΟΥ ΔΗΜΟΥ
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ**

**ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΟΡΧΗΣΤΡΑΣ
ΒΛΑΔΙΜΗΡΟΣ ΣΥΜΕΩΝΙΑΔΗΣ**

**ΣΟΛΙΣΤ
ΤΑΣΟΣ ΚΑΖΑΓΛΗΣ
(ζοντριμπάσο)**

**ΤΕΤΑΡΤΗ 14 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 2001
ΑΙΘΟΥΣΑ ΤΕΛΕΤΩΝ Α.Π.Θ., ΩΡΑ 9.00 μ.μ.**

Πρόγραμμα:

Α' μέρος:

G. Mahler: (1860 - 1911):

Adagietto από τη Συμφωνία αρ. 5

Δημ. Κατωμένου: (1937 - 1994):

*Μικρό κοντσέρτο,
για κοντραμπάσο και ορχήστρα.*

I. Moderato

II. Andante

III. Allegro

Κοντραμπάσο: ΤΑΣΟΣ ΚΑΖΑΓΛΗΣ

ΔΙΑΛΕΙΜΜΑ

Β' μέρος:

R. Schumann: (1810 - 1856):

*Συμφωνία αρ. 4, σε ρε ελάσσονα,
έργο 120*

I. Ziemlich langsam

II. Romanze

III. Scherzo - Lebhaft

IV. Langsam - Lebhaft

ΤΑΣΟΣ ΚΑΖΑΓΛΗΣ

Γεννήθηκε στην Αθήνα και σπούδασε ανώτερα θεωρητικά στο Ελληνικό Ωδείο και κοντραμπάσο με τον Δ. Γζουμάνη στο Ωδείο Αθηνών απ' όπου πήρε το δίπλωμά του με άριστα παμνηφεί και τιμητική διάκριση. Το 1990 παρακολούθησε μαθήματα με τον Τ. Teshev και το 1991 και 1992 με τον Γ. Martin. Έχει λάβει μέρος σε πολλές συναυλίες στην Ελλάδα και το εξωτερικό.

Από το 1985 ως το 1992 υπήρξε μέλος της Κρατικής Ορχήστρας Αθηνών, ενώ από το 1993 είναι πρώτο κοντραμπάσο στην Εθνική Συμφωνική Ορχήστρα της Ε.Ρ.Τ. και στην Ορχήστρα των Χρωμάτων. Ως σολίστ, τον Ιούνιο του 1997 ηχογράφησε με μαέστρο τον Μ. Καρύδη και την Εθνική Συμφωνική Ορχήστρα της Ε.Ρ.Τ. το Μικρό κοντσέρτο για κοντραμπάσο και ορχήστρα

του Δ. Κατωμένου.

Διδάσκει κοντραμπάσο στο Ωδείο Αθηνών και στο Τμήμα Μουσικών Σπουδών, στο Ιόνιο Πανεπιστήμιο της Κέρκυρας.

Έχει κάνει σόλο εμφανίσεις με τη Συμφωνική Ορχήστρα της ΕΡΤ, υπό τη διεύθυνση του Μ. Καρύδη, του Τσου - Χούι και με την Ορχήστρα Σλαβένσκυ του Βελιγραδίου, υπό τη διεύθυνση του Αλέξανδρου Βούγιτς.

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΚΑΨΩΜΕΝΟΣ

ΜΙΚΡΟ ΚΟΝΣΕΡΤΟ ΓΙΑ ΚΟΝΤΡΑΜΠΑΣΟ ΚΑΙ ΟΡΧΗΣΤΡΑ

Το έργο γράφηκε στη Φλωρεντία το 1972. Ο τίτλος του δηλώνει περισσότερο την σχετικά σύντομη διάρκειά του, σε αντίθεση με τις τεχνικές δυσκολίες που έχει να αντιμετωπίσει ο σολίστ. Τα κονταμπάσο χρησιμοποιεί το σόλο κούρδισμα Φ#Σι, Μι-Λα, ένα τόνο ψηλότερα από το συνηθισμένο. Ο σολίστ έχει να αντιμετωπίσει ένα καινούργιο στοιχείο στην τεχνική των εγχόρδων με τόξο. Σε ορισμένες περιπτώσεις του ζητείται με τα ελεύθερα δάχτυλα του αριστερού χεριού να παίζει πιτσικάτο, ενώ ταυτόχρονα παίζει και άρκο. Στην περίπτωση αυτή ο συνθέτης χρησιμοποιεί δύο διαφορετικά πεντάγραμμα. Το επάνω για το άρκο και το κάτω για το πιτσικάτο. Η ορχήστρα πλαισιώνεται με ένα από τα ξύλινα πνευστά - φλάουτο, ομπόε, κλαρινέτο, φαγκότο, - άρπα και όλα τα έγχορδα (εκτός από ομάδα κοντραμπάσων). Ο τρόπος χρησιμοποίησης των οργάνων, ο ρυθμός, η εξέλιξη και η αρχιτεκτονική του έργου καθώς και η μη ύπαρξη τονικότητας, το κατατάσσουν στη σύγχρονη τεχνοτροπία χωρίς να διεκδικεί τίτλους πρωτοπορίας.

Αν και υπάρχουν σειρές, η σύνθεση δεν είναι δωδεκαφθογγική και ο συνθέτης φαίνεται να ακολουθεί ένα δικό του τρόπο γραψίματος, αποτέλεσμα εγκεφαλικής δουλειάς και συναισθήματος χωρίς να επιτρέπει την εισβολή του τυχαίου στη δομή του έργου. Εκδόθηκε το 1993 στην Αθήνα από τις μουσικές εκδόσεις Παπαρηγορίου - Νάκα.

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΚΑΨΩΜΕΝΟΣ (1937-1994)

Ο Δημήτρης Καψωμένος γεννήθηκε στην Αθήνα στις 10 Μαΐου 1937.

Πήρε τα πρώτα του μαθήματα μουσικής στο ιδιωτικό Γυμνάσιο των γονέων του -Γεωργίου και Αρτεμισίας Καψωμένου- στα Χανιά της Κρήτης. Μαθήτευσε επίσης στην Μαντιλιανάτα Χανίων με τον Μιχάλη Βλαζάκη και τη Λελέ Φανδρίδου - πιάνο, το 1958 δε πήρε πτυχίο ωδικής από το Βενιζέλειο Ωδείο Χανίων.

Συνέχισε τις σπουδές του στην Αθήνα, απ' όπου πήρε δίπλωμα τραγουδιού και πτυχία αρμονίας, ενορχήστρωσης, αντίστιξης και φούγκας, κερδίζοντας αλίστα και χρηματικό έπαθλο στα δύο τελευταία. Παράλληλα μελέτησε κιθάρα με τον Χάρη Εκμετζόγλου και σύνθεση με τον Λεωνίδα Ζώρα. Στο μεταξύ από το 1962 - 1969 ήταν επαγγελματίας χορωδός, ενώ διορίστηκε και ως καθηγητής μουσικής στη Μέση Εκπαίδευση. Την περίοδο 1968 - 1971 δίδαξε στο Βενιζέλειο Ωδείο Χανίων και στα τέλη του 1971 έφυγε στην Ιταλία όπου παρακολούθησε μαθήματα σύνθεσης στο Κρατικό Ωδείο Luigi Cherubini της Φλωρεντίας με καθηγητή τον Κάρολο Πρόσπερι, μαθήματα διεύθυνσης ορχήστρας και ενοργάνωσης στο Κρατικό Ωδείο G.B. Martini της Μπολόνια - απ' όπου πήρε δίπλωμα το 1975- και στην Accademia Chigiana της Σιένα με καθηγητές του Φράνκο Ντονατόνι, Α. Σεμεράτο και Ντ. Ροζάντα. Στην Ιταλία παίχτηκαν και αρκετά έργα του όπως το τρίτο μέρος από το Μικρό κοντσέρτο για κοντραμπάσο και ορχήστρα (1972) και η μουσική του για το κουκλοθέατρο "La gigia la imma e... quegli altri" (1973 - πέντε τραγούδια σε ποίηση Τ. Ροντάρι).

Διατέλεσε καλλιτεχνικός διευθυντής διαφόρων Μουσικών Σχολών και από το 1990 έως το θάνατό του ήταν καλλιτεχνικός διευθυντής του Βενιζέλειου Ωδείου Χανίων. Ήταν επίσης μέλος του Εθνικού Συμβουλίου Μουσικής, πρόεδρος της Συμφωνικής Ορχήστρας Κρήτης, τέως γεν. γραμματέας και αντιπρόεδρος του Συνδέσμου Ελλήνων Μουσουργών, από το 1989 μέλος της Ένωσης Ελλήνων Μουσουργών, τέως πρόεδρος της Πανελληνίας Ένωσης Καθηγητών Μουσικής, καλλιτεχνικός σύμβουλος σε διάφορα Φεστιβάλ.

Το 1983 στο διαγωνισμό σύνθεσης για τα 100 χρόνια από την γέννηση του Μανόλη Καλομούρη που προκήρυξε η Στέγη Γραμμάτων και Καλών Τεχνών, βραβεύτηκε το χορωδιακό του έργο Βιρήνη. Στο σύνολο των εκατό περίπου έργων του περιλαμβάνονται έργα για ορχήστρα (Συμφωνική Σουίτα, Συμφωνία των Λευκών Ορέων, Συμφωνία για έγχορδα κ.α.) μουσική δωματίου, φωνητικά, χορωδιακά, τραγούδια, σόλο και σκηνική μουσική. Τα περισσότερα από αυτά, έχουν εκτελεστεί στην Ελλάδα, την Ιταλία, στις Ηνωμένες Πολιτείες και στην Γιουγκοσλαβία. Πέθανε στην Αθήνα στις 9 Ιανουαρίου 1994.